

РЕШЕНИЕ

№ 1361

гр. Плевен, 01.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Виолета Гр. Николова

при участието на секретаря ИЛОНА ЦВ. ДЕЛЕВА
като разгледа докладваното от Виолета Гр. Николова Гражданско дело № 20214430102946 по описа за 2021 година

на основание данните по делото и закона, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на „****“ АД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, ***, ***, представлявано от *** и ***, чрез адв. Р.Д. - ***, съдебен адрес: п.к. ***, ***, ***, ***, против Н. В. Ц. с ЕГН *****, адрес: гр.П., ***, ***. Посочва се в исковата молба, че между страните съществуват облигационни отношения, регулирани от Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „****“ АД. Посочва се, че ищецът е доставчик на електрическа енергия на обособена територия, определена с Приложение 1 към Лицензия за доставка на електрическа енергия от доставчик последна инстанция № ***/***г. Посочва се в исковата молба, че дружеството доставило електрическа енергия на ответника в имот с административен адрес: гр.П., ***, *** под абонатен номер ***, както и че в периода от 05.02.2020г. до 04.08.2020г. в имота била доставена електрическа енергия, за което или издадени следните фактури: фактура № ***/***г. на стойност 30,22 лв. за периода от 05.02.2020г.-06.03.2020г.; фактура № ***/***г. на стойност 120,61 лв. за периода от 07.03.2020г.-03.04.2020г.; фактура № ***/***г. на стойност 130,92 лв. за периода от 04.04.2020г.-04.05.2020г.; фактура № ***/***г. на стойност 115,76

лв. за периода 05.05.2020г.-04.06.2020г.; фактура № ***/***г. на стойност 80,95 лв. за периода 05.06.2020г.-04.07.2020г.; фактура №***/***г. на стойност 54,23 лв. за периода от 05.07.2020г.- 04.08.2020г. Твърди се, че задълженията на ответника са изискуеми поради неизплащане на дължимите суми в предвидения десетдневен срок по Общите условия на договорите за продажба на ел.енергия на „***“ АД. Твърди се, че ищцовото дружество подало заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК, като било образувано ч.гр.д.№ ***/2020г. по описа на ПлРС . заповедта за изпълнение била връчена на длъжника при условията на чл.47, ал.5 ГПК, което обусловило подаването на искова молба срещу ответника. Иска се от съда да постанови решение, с което да признае за установено, че ищцовото дружество има вземания към ответника за сумата от 532,69 лв. – главница за периода 05.02.2020г.-04.08.2020г.; сумата от 25,91 лв. – лихва за забава за периода от ***г. – 15.12.2020г., законна лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК (***) до окончателното изплащане на вземането. Претендират се и направените в исковото и заповедното производство деловодни разноски.

С определение № ***/***г. на основание чл.47, ал.5 ГПК на ответника е назначен особен представител – адв. В.К. – АК-П..

По делото е постъпил отговор с вх.№***/2021г., в който представителя на ответника взема становище за неоснователност на предявените искове.

В съдебно заседание ищецът, редовно призован, не се представлява. Взема становище в молба с вх.№ ***/21г., в която страната моли съда да уважи предявените искове изцяло като основателни и доказани и претендира деловодни разноски по представен списък по чл.80 ГПК.

Ответникът се представлява от адв. В.К., която се явява лично и моли съда да постанови решение съобразно доказателствения материал по делото.

Съдът като прецени събраните в хода на производството писмени доказателства и обсъди доводите на страните намира за установено следното: От твърдяното в исковата молба и приложените по делото писмени доказателства се установява активната и пасивната легитимация на страните в процеса. Страните са процесуално дееспособни, искът правилно е заведен пред Районен съд гр.П., като същия е родово, местно и функционално подсъден на този съд, по общите и специалните правила за подсъдност по гражданските производства.

Безспорно по делото е и се установява от материалите по ч.гр.д.№***/2020г. описа на РС-П., че на ***г. „***“ АД подало заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК против Н. В. Ц. с ЕГН *****, както и че в хода на производството била издадена Заповед №***/***г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК. Със заповедта РС – П. разпоредил длъжникът да заплати на кредитора „***“ АД сумата от 532,69 лв. – главница за периода 05.02.2020г.-04.08.2020г.; сумата от 25,91 лв. – лихва за забава за периода от ***г. – 15.12.2020г., законна лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК (***г.) до окончателното изплащане на вземането, както и сумата от 25 лв. платена държавна такса и сумата от 67 лв. адвокатско възнаграждение. Заповедта била връчена на длъжника при условията на чл.47, ал.5 ГПК. С разпореждане №***/***г. заявителят бил уведомен за възможността в едномесечен срок да предяви иск за установяване на правото си. Съобщението било получено на 12.04.2021г. С искова молба вх.№***/***г. /п.кл. от ***г./ в законовия месечен срок е инициирано настоящото гражданско дело №2946/2021г. по описа на ПлРС.

Безспорно по делото е и се установява от представеното от ищеца заверено копие на заверено копие на лицензия за доставка на електрическа енергия от доставчик от последна инстанция № ***/***, че „***“ АД е одобрен от ДКЕВР за срок от 28 г. с права да доставя електрическа енергия от доставчик от последна инстанция.

Служебно е известно на съда от гр.д.№***/21г. по описа на РС-П., по което е бил съдия докладчик и една от страните е „***“ АД, е обстоятелството, че ДКЕВР е одобрила Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „***“ АД и „***“ АД („***“ АД), както и че същите са публикувани във в-к „Посредник“ в бр.229 от 26.11.2007г. и в-к „***“ в бл.927 от 26.11.2007г. В тази насока са заверени копия на Решение № ***/***г., Решение № №***/***г., и двете на ДКЕВР, както и заверено копие на сертификат от ИК *** ООД и заверено копие на сертификат от в-к ***, с които съдът се е запознал по гр.д.№***/21г.

Спори се между страните дължи ли ответника и в какъв размер сумите по издадената заповед за изпълнение, на какво правно основание и в какъв размер, както и собственик ли е на електрооборудования имот ответника.

Съдът, като съобрази наведените в исковата молба твърдения приема, че е

сезиран с сезиран с обективно съединени искиове по чл.422, ал.1 вр. чл.415, ал.1 вр. чл.124, ал.1 ГПК на „***“ АД против Н. В. Ц. с ЕГН ***** за установяване на съществуването на вземания в полза на ищеца на сумата от 532,69 лв. – главница за периода 05.02.2020г.-04.08.2020г.; сумата от 25,91 лв. – лихва за забава за периода от ***г. – 15.12.2020г., законна лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК (***г.) до окончателното изплащане на вземането, за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК №***/***г. по ч.гр.д.№***/2020г. по описа на ПлРС до окончателното изплащане на сумата.

За разрешаване на спорните по делото въпроси са приобщени писмени доказателства.

Видно от представените от ищеца и неоспорени от ответника заверени копия на заявление за отсрочване/ разсрочване на задължения, разписки и споразумителни протоколи, находящи се на л. 75-80 от делото, между страните съществуват валидни облигационни правоотношения с предмет доставяне на електроенергия от „***“ АД, като Н. В. Ц. има качеството потребител с клиентски номер ***, а отношенията между страните се регулират Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия, с които ответницата се е запознала и приела да спазва. Тези обстоятелства се удостоверяват с полагането на подпис от Н. В. Ц. върху посочените по-горе документи, с които признава вземания за дължими суми по договор за 2017 - 2019г., желае разсроченото им изплащане и декларира, че споразумението не отменя задължението на потребителя да спазва стриктно клаузите на Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия като изплаща ежемесечно и стойността на текущите задължения за използваната електрическа енергия ведно с начислените лихви за просрочие на плащането в случай, че има такива – т.3 от споразумителните протоколи, последният от дата ***г.

По делото е назначена и изготвена съдебно счетоводна експертиза. Видно от заключението на вещото лице, в счетоводството на ищеца е отбелязана първа фактура от ***г., а последната е от ***г. партидата, под която е отразено в счетоводството на дружеството Н. В. Ц. е по клиентски номер ***, който номер фигурира и в издадените фактури. Видно от заключението на вещото лице, неизплатената сума от длъжника за главница за процесния период

възлиза на сумата от 532,69 лв., а размерът на мораторната лихва за забава за периода от датата на падежа на всяко вземане до 15.12.2020г. възлиза общо на 26,29 лв.

В производството е назначена и изготвена и съдебно техническа експертиза. Видно от заключението на вещото лице по нея, по данни в клиентската информационна система на „*** ***“ АД консумираната електрическа енергия за обект, находящ се на адрес: гр.П., ***, ***, се измерва посредством електромер тип *** с фабричен номер ***, със съответстващ абонатен номер *** и клиентски номер ***. За обекта има валиден договор за използване на електроразпределителната мрежа при общи условия с лицето Н. В. Ц.. Монтираното за обекта на Н. В. Ц. техническо средство с фабричен номер *** е годно отговарящо на метрологичните и технически характеристики. Електромерът е сертифициран за периода 2016г.-2022г. с оглед наличието на метрологичен знак ***.

Съдът кредитира изцяло с доверие заключенията на вещите лица по назначената съдебно счетоводна и съдено техническа експертизи като обективни, безпристрастни, компетентно изготвени и съответни на доказателствения материал по делото.

С оглед на приобщените по делото доказателства, разгледани по отделно и в съвкупност, съдът прави следните правни изводи:

Предявените искове по същество са **ОСНОВАТЕЛНИ**.

За успешното провеждане на установителния иск, в тежест на ищеца е да докаже твърдението си, че ответникът му дължи сумата, за която е издадена заповед за изпълнение.

Претендираните вземания се основават на съществуващи облигационни взаимоотношения с предмет доставка и продажба на ел.енергия. Договорите за покупко-продажба на електрическа енергия се сключват по занятие от крайния снабдител по смисъла на § 1, т. 28 а, б. "а" от ДР на ЗЕ с крайния клиент, като в зависимост от обстоятелството дали последният е физическо лице и използва доставената ел. енергия за лично потребление, или е търговец, респ. юридическо лице – нетърговец, тези транслативни възмездни двустранни сделки пораждат правните последици на договора за покупко-продажба (чл. 183 и сл. ЗЗД), респ. на договора за търговска продажба (чл. 318 и сл. ТЗ). Следователно правното действие на тези договори попада под приложното поле на ЗЗД, респ. на ТЗ, тъй като учредените от тях договорни

правоотношения са възникнали или между търговец и физическо лице-нетърговец и за тях следва да се прилагат правилата, уредени в ЗЗД – арг. чл. 318, ал. 2 ТЗ, или между търговци, като за тях приложение намират разпоредбите, уреждащи договора за търговска продажба. И при двете правоотношения за крайния снабдител на електрическа енергия се пораждат две основни задължения - да прехвърли правото на собственост върху описаното в сметките количество енергия и да предаде неговото владение на купувача и да извърши доставката на ел. енергия до границата на собственост върху електрическите съоръжения на крайния клиент по смисъла на чл. 116, ал. 7 ЗЕ, а за купувача (краен клиент на ел. енергия) - да заплати уговорената продажна цена с ДДС и да получи вещите (арг. чл. 110, ал. 2 ЗС), предмет на договорите – чл. 200, ал. 1 ЗЗД, респ. чл. 327, ал. 1 ТЗ. Тъй като договорът за продажба, вкл. и за търговска продажба представлява консенсуална двустранна правна сделка, при неговото сключване се пораждат правните последици, към които са насочени насрещните волеизявления на страните и в този смисъл, предаването на вещите, предмет на договора и заплащането на уговорената цена не се включва в неговия фактически състав, а са в изпълнение на породените от него договорни задължения. По силата на чл. 200, ал. 2 ЗЗД, респ. чл. 327, ал. 1 ТЗ купувачът е длъжен да плати цената при предаване на стоката, освен ако е уговорено друго, т. е. за да възникне изискуемостта на задължението за заплащане на продажната цена, продавачът трябва да изпълни задължението си да предаване на вещите, предмет на договорното правоотношение. С оглед специфичния характер на движимата вещ-електрическа енергия, и повторяемостта на периодичната престация на крайния снабдител, законодателят е уредил специални правила за установяване на действително доставената електрическа енергия от крайния снабдител до крайния клиент. Съгласно чл. 120 ЗЕ електрическата енергия, доставена на крайни клиенти, се отчита със средства за търговско измерване, които са собственост на оператора на електрическата мрежа или на оператора на съответната електроразпределителна мрежа, разположени до или на границата на имота на клиента. За да възникне правното задължение на крайния клиент за заплащане на продажната цена, доставчикът следва да установи в процеса на доказване по правилата на чл. 154, ал. 1 ГПК действително доставеното количество електроенергия за минал период. В конкретния случай ищецът доказва, че ответникът има открита партида при

ищцовото дружество, както и между тях съществуват валидни облигационни отношения с предмет доставка на ел.енергия. В тази насока са заявления за отсрочване/ разсрочване на задължения, разписки и споразумителни протоколи, намирайки се на л. 75-80 от делото, които не са оспорени от представителя на ответника и съдържат подпис на Ц.. С част от тези заявления ответникът като страна е декларирал, че приема Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „***“ АД. По делото няма доказателства ответника да е упражнил правата си по чл. 150, ал.3 ЗЕ, поради което съдът приема, че ответникът е клиент на електрическа енергия по смисъла на Глава Девета, Раздел V от Закона за енергетиката (ЗЕ) и между него и ищцовото дружество съществува валидно облигационно право отношение по доставка и продажба на ел.енергия, което се регламентира от действащите в тази област нормативни актове – Закон за енергетиката и правилата за търговия с електрическа енергия.

В тази насока е и заключението на вещото лице по назначената съдебно техническа експертиза, от което се установява, че ответницата е потребител на ел.енергия, предоставяна от „***“ АД, както и в обекта, който е електрозахранван, е монтирано средство за търговско измерване, което е сертифицирано и отговаря на изискванията на българското законодателство.

Доказа се по делото и размера на вземанията на ищцовото дружество към ответника. В тази насока са и представените писмени доказателства, неоспорени от ответника, а именно препис –извлечение от сметка и заверено копие на фактури, както и заключението на вещото лице по назначената съдебно счетоводна експертиза.

Съществуването на вземането по издадена заповед за изпълнение по иска по реда на чл. 422 ГПК се установява към момента на подаване на заявлението за издаване на заповедта, като към момента на приключване на съдебното дирене, когато се формира силата на присъдено нещо, съдът следва да съобрази фактите от значение за спорното право, настъпили след подаване на заявлението, съгласно чл. 235 ал. 3 ГПК, с изключение на принудително събраните в образувания изпълнителен процес суми по издадения изпълнителен лист.

По делото не са представени от ответника доказателства след подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК и към датата на съдебното заседание длъжникът да е престирали суми към кредитора.

Видно от маеиалите по делото последното плащане от страна на ответницата е извършено на 09.06.2020г. чрез престиране на сумата от 65 лв., но това частично погасяване на дължимата сума по фактура № П***/**г. е извършено преди подаване на заявлението по чл.410 ГПК. Ето защо и с оглед заключението на вещото лице по назначената съдено счетоводна експертиза, съдът приема, че вземанията на ищеца срещу ответника за сумата от 532,69 лв. главница и лихва за забава в размер 25,91 лв. (предвид диспозитивното начало в процеса) съществуват и понастоящем.

С оглед на горното и от представените от ищеца и неоспорени от ответника писмени доказателства, съдът установява по безспорен и категоричен начин основанието, размера на вземанията и начина за определянето им, за които е издадена процесната заповед за изпълнение.

Ето защо исковете на „***“ АД против Н. В. Ц. следва да бъдат уважени изцяло като основателни и доказани.

На основание чл.78,ал.1 от ГПК следва да бъде осъден ответника да заплати на ищеца направените по делото: разноски в исковото производство - сумата от 25 лв. платена държавна такса, сумата от 300 лв. за особен представител, 120 лв. адвокатско възнаграждение, сумата от 120 за в.л. по назначената ССЕ, сумата от 216 лв. за в.л. по назначената СТЕ, както и разноските в заповедното производство – сумата от 25 лв. платена държавна такса и 67 лв. за адвокатско възнаграждение или общо 873 лв.

Мотивиран от гореизложените съображения и на основание чл.236, ал.1 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените обективно съединени искове с правно основание чл. 422, ал. 1, във вр. чл. 415, ал. 1, във вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК, че в полза на „***“ АД,с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, ***, ***, представлявано от *** и ***, съществуват вземания против Н. В. Ц. с ЕГН *****, адрес: гр.П., ***, *** за сумата от 532,69 лв. – главница за използвана и незаплатена електрическа енергия за периода от 05.02.2020г. до 04.08.2020г.; сумата от 25,91 лв. – лихва за забава за периода от **г. до 15.12.2020г., законна лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение (**г.) до

окончателното изплащане на вземането, за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК № ***/***/г. по ч.гр.д. №***/2020г. по описа на ПлРС.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК Н. В. Ц. с ЕГН *****, адрес: гр.П., ***, *** да заплати на „***“ АД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, община ***, ***, ***, ***, ***, представлявано от *** и ***, сумата от 873 лв. общо направени деловодни разноси в производството по гр.д.№ 2946/21г. и по ч.гр.д.№ ***/2020г., и двете по описа на РС П..

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд- гр.П..

Препис от решението след влизането му в сила да се изпрати по ч.гр.д. №***/2020г. описа на РС-П..

Съдия при Районен съд – Плевен: _____